

Határozatok Tára

GERARD HOGAN
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2019. június 26.¹

C-155/18. P.–C-158/18 P. sz. egyesített ügyek

**Tulliallan Burlington Ltd
kontra
az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala**

(EUIPO)

„Fellebbezés – Európai uniós védjegy – Felszólalási eljárás – Az Európai Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás – A »BURLINGTON« szóelemet tartalmazó szó- és ábrás védjegyek – BURLINGTON és BURLINGTON ARCADE korábbi nemzeti szóvédjegyek – BURLINGTON ARCADE korábbi európai uniós és nemzeti ábrás védjegyek – A 207/2009/EK rendelet 8. cikkének (5) bekezdése – A korábbi védjegyek megkülönböztető képességének vagy jóhírnevének tisztességtelen kihasználása vagy sérelme – A 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja – Összetéveszthetőség”

1. A jelen eljárás fellebbezője, a Tulliallan Burlington Ltd (a továbbiakban: Tulliallan) egy London központjában található felsőkategóriás üzletközpont tulajdonosa. Az üzletközpontban található különböző boltok és butikok luxuscikkek, például ékszerek, bőrárúk, ruházati cikkek és illatszerek értékesítésére szakosodtak. A Tulliallan az Egyesült Királyságban lajstromozott „Burlington”² és „Burlington Arcade”³ szóvédjegy, valamint az Egyesült Királyságban lajstromozott, Burlington Arcade szavakat tartalmazó ábrás védjegy jogosultja.⁴ A Tulliallan egyben a Burlington Arcade szavakat tartalmazó európai uniós ábrás védjegy jogosultja is.⁵

2. A Tulliallan kifogásolta egy német cég, a Burlington Fashion GmbH (a továbbiakban: BF) által a „Burlington” szót használó három különálló európai uniós ábrás védjegy, valamint a BURLINGTON európai uniós szóvédjegy lajstromozása iránt benyújtott kérelmet.⁶ Az oltalom megadása esetén a BF e védjegyeket többek között szappanok, ékszerek és bőrtáskák értékesítésével kapcsolatban használná. A Tulliallan állítása szerint a négy európai uniós védjegy – amelyek mindegyike tartalmazza a „Burlington” szót – használata többek között összetéveszthetőséget eredményezhet az érintett közönség képzetében és felhívhatja korábbi védjegyeinek jóhírnevét az európai uniós védjegyről szóló,

1 Eredeti nyelv: angol.

2 A védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 35. és 36. osztály tekintetében.

3 A 35., 36. és 41. osztály tekintetében.

4 A 35., 36. és 41. osztály tekintetében.

5 A 35., 36. és 41. osztály tekintetében.

6 A bejelentések a 3., 14., 18. és 25. osztályra vonatkoztak. A Tulliallan kifogásai az első három osztályra korlátozódtak.

2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet 8. cikkének (1) és (5) bekezdése alkalmazásában.⁷ Ezek a legfontosabb kérdések, amelyek a Törvényszék ítéletével⁸ szemben benyújtott fellebbezésekben felmerülnek. Ugyanakkor, mielőtt rátérnék e kérdésekre, elsőként részletesebben be kell mutatni a jogi hátteret, ezen eljárás meglehetősen összetett előzményeit és az ügy tényállását.

I. Jogi háttér

3. A 207/2009 rendelet 8. cikkének (1) és (5) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha

[...]

b) azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez.

[...]

(5) A (2) bekezdés szerinti korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján nem részesülhet továbbá oltalomban a korábbi védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölés, ha az érintett áruk, illetve szolgáltatások nem hasonlóak, feltéve, hogy [európai uniós] védjegy esetén a korábbi [európai uniós] védjegy az [Unióban], korábbi nemzeti védjegy esetén a korábbi nemzeti védjegy pedig az érintett tagállamban jóhírnevet élvez, és a megjelölés [helyesen: a bejelentett védjegy] alapos ok nélkül történő használata sértené vagy tisztességtelenül kihasználná a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét.”

⁷ HL 2009. L 78., 1. o.; helyesbítés: HL 2017. L 142., 104. o. A 207/2009 rendelet helyébe az európai uniós védjegyéről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2017. L 154., 1. o.) lépett.

⁸ Fellebbezésével a Tulli Allan azt kéri a Bíróságtól, hogy helyezze hatályon kívül az Európai Unió Törvényszékének 2017. december 6-i Tulli Allan Burlington kontra EUIPO – Burlington Fashion (Burlington) (T-120/16, EU:T:2017:873), Tulli Allan Burlington kontra EUIPO – Burlington Fashion (BURLINGTON THE ORIGINAL) (T-121/16, nem tették közzé, EU:T:2017:872), Tulli Allan Burlington kontra EUIPO – Burlington Fashion (Burlington) (T-122/16, nem tették közzé, EU:T:2017:871) és Tulli Allan Burlington kontra EUIPO – Burlington Fashion (BURLINGTON) (T-123/16, nem tették közzé, EU:T:2017:870) (a továbbiakban: megtámadott ítéletek) ítéletét, amelyekben a Törvényszék elutasította a Tulli Allan által az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsának a Tulli Allan és a BF közötti négy felszólalási eljárásra vonatkozó, 2016. január 11-i határozatainak (R 94/2014-4, R 2501/2013-4, R 2409/2013-4 és R 1635/2013-4. sz. ügyek) (a továbbiakban: megtámadott határozatok) hatályon kívül helyezése iránti előterjesztett keresetét. A BF beavatkozóként vett/vesz részt a Törvényszék előtti eljárásban és a jelenlegi fellebbezés szakaszában.

II. A jogvita előzményei

4. 2009. november 12-én a BF az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalánál (EUIPO) kérelmet terjesztett elő az 1017273. sz. nemzetközi lajstromozás európai uniós oltalma iránt. A lajstromozást az alábbi ábrás védjegy vonatkozásában kérték:

5. 2009. augusztus 13-án a BF az EUIPO-nál kérelmet terjesztett elő az 1007952. sz. nemzetközi lajstromozás európai uniós oltalma iránt. A lajstromozást az alábbi ábrás védjegy vonatkozásában kérték:

6. 2008. november 20-án a BF az EUIPO-nál kérelmet terjesztett elő a 982021. sz. nemzetközi lajstromozás európai uniós oltalma iránt. A lajstromozást az alábbi ábrás védjegy vonatkozásában kérték:

7. 2008. november 20-án a BF az EUIPO-nál kérelmet terjesztett elő a 982020. sz. nemzetközi lajstromozás európai uniós oltalma iránt. A lajstromozást a BURLINGTON szóvédjegy vonatkozásában kérték. A továbbiakban a négy szóban forgó védjegyre megtámadott védjegyekként fogok hivatkozni.

8. Az oltalmat a 3., 14., 18. és 25. osztályba tartozó áruk tekintetében kérték, az egyes osztályokra vonatkozóan az alábbi leírással:

3. osztály: „Szappanok kozmetikai használatra, szappanok textíliákhoz, illatszer készítmények, esszenciális olajok, a bőr, a fejbőr és a haj tisztítására, ápolására és szépítésére szolgáló termékek; az ebbe az osztályba tartozó testápolási cikkek, dezodorok személyes használatra, borotválkozás előtti és borotválkozás utáni készítmények”;

14. osztály: „Ékszerek, karórák”;

18. osztály: „Bőr és műbőr, bőröndök, (az ebbe az osztályba tartozó) táskák, (az ebbe az osztályba tartozó) kis méretű bőrből készült termékek, így különösen pénztárcák, levéltárcák, kulcstartó tárcák; esernyők, napernyő formájú napellenzők”;

25. osztály: „Lábbelik, ruhák, kalapárúk, derékszíjak, övek”.

9. 2009. augusztus 12-én, 2010. május 17-én és 2010. augusztus 16-án a Tulliallan felszólalásokat nyújtott be 207/2009 rendelet 41. cikke alapján a megtámadott védjegyeknek a 3., 14. és 18. osztályba tartozó áruk tekintetében történő lajstromozásával szemben.

10. A felszólalás(ok) többek között a következő, korábbi védjegyeken és jogokon alapult(ak):

- az Egyesült Királyságban 2003. december 5-én lajstromozott és 2012. október 29-én megfelelően megújított 2314342. sz. BURLINGTON szóvédjegen, amelyet a 35. és 36. osztályba tartozó szolgáltatások tekintetében lajstromoztak, és amely az egyes osztályok tekintetében a következő leírásnak felel meg:
  - 35. osztály: „hirdetési felületek bérbeadása és lízingje; kereskedelmi és reklám célú kiállítások és bemutatók szervezési szolgáltatásai; kereskedelmi célú vásárok szervezése; reklámozás és promóciós szolgáltatások és ehhez kapcsolatos információs szolgáltatások; különböző termékek összegyűjtése mások megbízásából abból a célból, hogy a vásárlók kényelmesen megtekinthessék és megvásárolhassák ezeket a termékeket többféle, vegyes kiskereskedelmi üzletben”;
  - 36. osztály: „boltok és irodák bérlete; ingatlan lízingelése vagy kezelése; épületek lízingelése; épületek vagy épületek közötti vagy azokon belüli hely lízingelése; ingatlanmenedzsment szolgáltatások; boltok és irodák bérletére vonatkozó információs szolgáltatások; ingatlan szolgáltatások; tőkebefektetés, befektetési alapok”;
- az Egyesült Királyságban 2003. november 7-én lajstromozott, és 2012. október 29-én megfelelően megújított 2314343. számú BURLINGTON ARCADE szóvédjegen, amelyet a 35., 36. és 41. osztályba tartozó szolgáltatások tekintetében lajstromoztak, és amely a 41. osztály tekintetében a következő leírásnak felel meg: „szórakoztatás (szórakoztató szolgáltatások); pályázatok szervezése; kiállítások megszervezése; szabadidő eltöltésével kapcsolatos tájékoztatás; élő előadások bemutatása; sportlétesítmények fenntartása; élő zene és élő előadások biztosítása; berendezések és létesítmények biztosítása együttesek élő előadásaihoz; élő szórakoztató szolgáltatások (műsorok); élő zene szolgáltatása; élő zenei előadások tartása; élőműsorok szervezése”;
- az Egyesült Királyságban a 2330341. számon 2003. november 7-én lajstromozott, és 2013. április 25-én megfelelően megújított, a 35., 36. és 41. osztályba tartozó szolgáltatásokra vonatkozó alábbi ábrás védjegen:

- a 3618857. számon 2006. október 16-án lajstromozott, alább ábrázolt, európai uniós ábrás védjegen, amelyet a 8715 C. sz. törlési eljárás alapján a 35., 36. és 41. osztályba tartozó

szolgáltatásokra korlátoztak, és amely az egyes osztályok tekintetében a következő leírásnak felel meg: „reklámozás és promóciós szolgáltatások és ezekkel kapcsolatos információs szolgáltatások; különböző termékek összegyűjtése mások megbízásából abból a célból, hogy a vásárlók kényelmesen megtekinthessék és megvásárolhassák ezeket a termékeket többféle, vegyes kiskereskedelmi üzletben” (35. osztály); „boltok bérlete; ingatlanok lízingelése vagy kezelése; épületek lízingelése; épületek vagy épületek közötti vagy azokon belüli hely lízingelése; ingatlanmenedzsment szolgáltatások; boltok bérletére vonatkozó információs szolgáltatások ingatlan szolgáltatások” (36. osztály); „szórakoztatás (szórakoztató szolgáltatások); szórakoztató szolgáltatások nyújtása élőben” (41. osztály):

11. A felszólalás(ok) alátámasztásaként a 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjára és 8. cikkének (4) és (5) bekezdésére alapított jogalapokra hivatkoztak.

12. 2013. július 10-én, 2013. október 8-án, 2013. november 8-án és 2013. november 22-én a felszólalási osztály, miután megvizsgálta a Tulliallannak a 3618857. sz. európai uniós ábrás védjegy alapján a felszólalását, a 3., 14. és 18. osztályba tartozó áruk tekintetében helyt adott az említett felszólalás(ok)nak, és ebből következően a BF-et kötelezte a költségek viselésére.

13. 2013. augusztus 20-án, 2013. december 3-án, 2013. december 11-én és 2014. január 2-án a BF a 207/2009 rendelet 58–64. cikke alapján fellebbezést nyújtott be az EUIPO-hoz a felszólalási osztály határozatai ellen.

14. A megtámadott határozataival az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsa hatályon kívül helyezte a felszólalási osztály határozatait, és a Tulliallant kötelezte a felszólalási és a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére.

15. A megtámadott határozatokban a fellebbezési tanács:

- először is azt állapította meg, hogy 207/2009/EK rendelet 8. cikke (5) bekezdésének alkalmazásában a „különböző termékek összegyűjtése mások megbízásából abból a célból, hogy a vásárlók kényelmesen [...] megtekinthessék és megvásárolhassák ezeket a termékeket többféle, vegyes kiskereskedelmi üzletben” megnevezésű, 35. osztályba tartozó szolgáltatás kivételével a 35. és 36. osztályba tartozó szolgáltatások vonatkozásában bizonyították a korábbi védjegyek releváns területen fennálló jóhírnevét;
- másodszor, az említett rendelet 8. cikkének (4) bekezdésében említett indokot illetően lényegében azt állapította meg, hogy a felperes (Tulliallan) nem bizonyította, hogy a jelen esetben teljesültek volna a megtévesztés és a célközönségnek okozott kár megállapításához szükséges feltételek;
- harmadszor, az említett rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontját illetően lényegében azt állapította meg, hogy a szóban forgó áruk és szolgáltatások különbözőek, és – az érintett védjegyek hasonlóságától függetlenül – az összetéveszthetőség veszélye kizárt.

III. A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítéletek

16. A Törvényszék Hivatalához 2016. március 22-én benyújtott kérelmeivel a Tulli Allan négy, a megtámadott határozatokkal szemben a T-120/16, a T-121/16, a T-122/16 és a T-123/16 számon nyilvántartásba vett hatályon kívül helyezés iránti keresetet nyújtott be.

17. Hatályon kívül helyezés iránti kereseteinek alátámasztása érdekében a Tulli Allan három jogalapot hozott fel. Az első jogalap a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének megsértésén, eljárási hibán és az eljárási szabályok megsértésén, a második jogalap az indokolási kötelezettség megsértésén, a meghallgatáshoz való jog megsértésén és az említett rendelet 8. cikke (4) bekezdésének megsértésén, a harmadik jogalap pedig az említett rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésén alapult.

18. A megtámadott ítéletekben, amelyek rendelkező része és indokolása megegyezik, a Törvényszék elutasította a Tulli Allan által felhozott három jogalapot.

19. Ami az első jogalapot illeti, a megtámadott ítéletek 28. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a fellebbezési tanács szerint a 35. osztályba tartozó kiskereskedelmi szolgáltatást illetően nem bizonyították a Tulli Allan korábbi védjegyeinek jóhírnevét. A Törvényszék azonban úgy ítélte meg, hogy a fellebbezési tanács e megállapítását nem lehet elfogadni.

20. A Törvényszék szerint a 2005. július 7-i Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte ítélet (C-418/02, EU:C:2005:425) alapján nem lehetett kijelenteni azt, hogy az üzletközpontok vagy a bevásárlóközpontok a meghatározásuknál fogva ki lennének zárva a 35. osztályban meghatározott kiskereskedelmi szolgáltatás fogalmának hatálya alól. A Törvényszék megállapította, hogy a 2005. július 7-i Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte ítélet (C-418/02, EU:C:2005:425) 34. pontjával egyébiránt az EUIPO azon álláspontja is ellentétes, amely szerint valamely üzletközpont szolgáltatásai lényegében az ingatlanbérleti és ingatlankezelési szolgáltatásokra korlátozódnának, és ebből következően e szolgáltatások címzettjei főként az említett központban található üzletet vagy irodát bérbe venni óhajtó személyek lennének. A Törvényszék megállapította, hogy a Bíróság által a 2005. július 7-i Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte ítéletben (C-418/02, EU:C:2005:425) értelmezett 35. osztály szövegére tekintettel a kiskereskedelmi szolgáltatás fogalma az üzletközpont által nyújtott szolgáltatásokat is magában foglalja.⁹ E bíróság ennél fogva úgy ítélte meg, hogy téves a kiskereskedelmi szolgáltatásnak a fellebbezési tanács által használt szigorú értelmezése, ebből következően a Tulli Allan hivatkozhat a korábbi védjegyek jóhírnevének oltalmára a 35. osztályba tartozó szolgáltatások tekintetében.

21. A Törvényszék a megtámadott ítéletek 43. pontjában megállapította, hogy a Bíróság 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésére vonatkozó ítélkezési gyakorlatára tekintettel a Tulli Allan a fellebbezési tanács, illetve a Törvényszék előtti eljárásban nem terjesztett elő olyan összefüggő bizonyítékokat, amelyek alapján azt lehetne megállapítani, hogy a bejelentett védjegy használata tisztességtelenül kihasználja a korábbi védjegyek megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét. A Törvényszék azt is megállapította, hogy annak ellenére, hogy Tulli Allan hangsúlyozta a korábbi védjegyeinek „egészen egyedülálló” jellegét, valamint azok jóhírnevének „jelentőségét és exkluzivitását”, nem terjesztett elő olyan konkrét bizonyítékokat, amelyek alkalmasak lettek volna annak alátámasztására, hogy a megtámadott védjegyek használata csökkenti az ő korábbi védjegyeinek vonzerejét.¹⁰

⁹ Lásd a megtámadott ítéletek 34. pontját.

¹⁰ Lásd a megtámadott ítéletek 44. pontját.

22. A megtámadott ítéletek 45. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy „[m]árpedig az a tény, hogy egy másik gazdasági alany is jogosult lehet a felperes londoni üzletközpontjában értékesített árukhoz hasonló áruk vonatkozásában a »burlington« szót tartalmazó védjegy használatára, az átlagos fogyasztó szemében önmagában nem csökkentheti e hely kereskedelmi vonzerejét. Ahogyan azt ugyanis a Bíróság egyébiránt a 2005. július 7-i Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte ítéletben (C-418/02, EU:C:2005:425) kifejtette, az ilyen jellemző az e központban található üzletek bérlői által végzett kereskedelmi tevékenység „különféle szolgáltatásaihoz” is szorosan kapcsolódik, nem kizárólag ez utóbbi nevéhez, amely név ráadásul, amint azt a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban helyesen megjegyezte, megegyezik az e központ közelében található más, szintén jól ismert olyan üzletek neveivel, mint a Burlington Gardens vagy a Burlington House.”

23. A Törvényszék a megtámadott határozattal kapcsolatos állítólagos eljárási hibát illetően megállapította, hogy a Tulli Allan észrevételeit az EUIPO érintett szervezeti egységei figyelembe vették, és ennél fogva ezt az érvet mint megalapozatlant el kell utasítani.

24. A második jogalap tekintetében a Törvényszék elutasította a Tulli Allan azon állítását, miszerint a fellebbezési tanács a megtámadott határozatokban egyáltalán nem indokolja meg a 207/2009 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének megsértésére alapított érv elutasítását. Ezen felül a Törvényszék megállapította, hogy a felszólalási osztály előtti eljárás során a Tulli Allan mint felszólaló hivatkozott ugyan a 207/2009 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének megsértésére, nem terjesztette azonban elő az annak bizonyításához szükséges ténybeli és jogi elemeket, hogy az e rendelkezés alkalmazására vonatkozó feltételek megfelelően teljesültek. E bíróság azt is megállapította, hogy a Tulli Allan fellebbezési tanács előtt pusztán azt jelentette ki, hogy „a felszólalási osztály előtt előterjesztett érveit fenntartja” anélkül, hogy ezeket az érveket ennél jobban sem ténylegesen sem pedig jogilag nem alátámasztotta volna. A Törvényszék a megtámadott ítéletek 62. pontjában úgy ítélte meg, hogy a fellebbezési tanács helyesen állapította meg, hogy a Tulli Allan nem bizonyította, hogy a jellegbitorlási keresetet megalapozásának feltételei megfelelően teljesültek, és ezért a második jogalapot elutasította.

25. Ami a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti összetéveszthetőség veszélyére vonatkozó harmadik jogalapot illeti, a Törvényszék kimondta, hogy a fellebbezési tanács helyesen állapította meg azt, hogy a Tulli Allan szolgáltatásai és a bejelentett védjeggyel érintett áruk nem hasonlítanak egymáshoz. Különösen, a Törvényszék a 35. osztályba tartozó kiskereskedelmi szolgáltatást illetően megállapította, hogy többek között a 2005. július 7-i Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte ítélet (C-418/02, EU:C:2005:425) 50. pontjára tekintettel a kiskereskedelmi szolgáltatás esetében szükséges, hogy az eladásra kínált árukat pontosan meghatározzák. A Törvényszék szerint márpedig a valamely üzletközpontot, köztük a Burlington Arcade-et alkotó különböző boltokban eladható árukra vonatkozó pontos adatok teljes hiánya teljesen meggátolja az e boltok és a megtámadott védjegyekkel megjelölt áruk közötti képzettársítást, hiszen a jelen esetben a Tulli Allan által a „luxuscikkekre” vonatkozóan megadott definíció nem elegendő annak meghatározásához, hogy milyen árukról van szó. A Törvényszék úgy ítélte meg, hogy e meghatározás hiányában nem lehet hasonlóságot vagy kiegészítő jellegű kapcsolatot megállapítani a korábbi védjegyekkel megjelölt szolgáltatások és a bejelentett védjegyekkel megjelölt áruk között. A Törvényszék elutasította a Tulli Allan azon érvét, amely szerint az üzletközpontok esetében nincs szükség az érintett áruk meghatározására, mivel a Bíróság által a 2005. július 7-i Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte ítélet (C-418/02, EU:C:2005:425) 34. pontjában értelmezett 35. osztály szövegére tekintettel a kiskereskedelmi szolgáltatás fogalma az üzletközpont által nyújtott szolgáltatásokat is magában foglalja. E bíróság ezért megállapította, hogy mivel a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott egyik szükséges feltétel nem teljesült, a harmadik jogalapot, valamint a teljes keresetet el kell utasítani.

A. A felek kérelmei és a Bíróság előtti eljárás

26. Fellebbezéseivel a Tulliallan azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéleteket;
- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatokat, vagy másodlagosan utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé annak érdekében, hogy az a Bíróság ítéletével összhangban hozzon ítéletet;
- az EUIPO-t és a BF-t kötelezze a költségek viselésére.

27. A BF azt kéri, hogy a Bíróság:

- utasítsa el a fellebbezéseket;
- kötelezze a Tulliallant a BF részéről a Bíróság, a Törvényszék előtti eljárásban, valamint a fellebbezési tanács előtti eljárásban felmerült költségek viselésére.

28. Az EUIPO azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéleteket azokban a részekben, amelyekben azok elutasították a Tulliallannak a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjára és a korábbi három 2 314 342., 2 314 343. és 2 330 341. számú egyesült királysági védjegyre alapított kérelmét;
- egyebekben a fellebbezést utasítsa el;
- állapítsa meg, hogy a felek maguk viselik saját költségeiket.

29. A Bíróság elnöke a 2018. június 12-i végzésével elrendelte a C-155/18 P. sz., a C-156/18 P. sz., a C-157/18 P. sz. és a C-158/18 P. sz. ügy egyesítését a szóbeli szakasz lefolytatása és az ítélet meghozatala céljából.

30. A Tulliallan, a BF és az EUIPO írásbeli észrevételeket nyújtott be. A Tulliallan, a BF és az EUIPO vett részt a 2019. április 10-i tárgyaláson.

IV. A fellebbezésekről

31. A Tulliallan fellebbezésének alátámasztásaként három jogalapra hivatkozik, elsőként az 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének megsértésére, másodikként az említett rendelet 8. cikke (4) bekezdésének megsértésére, harmadikként pedig az említett rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére.

32. A Bíróság kérésének megfelelően jelen indítvány a fellebbezésekben felhozott első és harmadik jogalapra összpontosít.

A. Az első jogalapról

33. A Tulliallan által felhozott első jogalap alapvetően két részből áll. A Tulliallan először is azt állítja, hogy a Törvényszék megsértette a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdését, másodsorban pedig azt, hogy a megtámadott ítéletek eljárási hibában szenvednek.

1. A 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének megsértése

a) A felek álláspontja

34. A Tulliallan megjegyzi, hogy a Törvényszék a megtámadott ítéletek 27–35. pontjában kimondta, hogy a fellebbezési tanács tévesen állapította meg, hogy a 35. osztályba tartozó kiskereskedelmi szolgáltatások nem foglalják magukban az üzletközpontok által nyújtott szolgáltatásokat.¹¹ A Tulliallan úgy véli, hogy a Törvényszék helyesen állapította meg, hogy a Tulliallan korábbi védjegyeinek az üzletközpont szolgáltatásainak nyújtása tekintetében fennálló jóhírneve nem korlátozódott az üzletközpontban helyiséget bérelni szándékozó kiskereskedők szűk csoportjára, hanem végeredményben kiterjedt az e kiskereskedők által értékesített áruk vásárlóira is. A Tulliallan megjegyzi azonban, hogy a Törvényszék a korábbi védjegyek hírnevének jellemzésében hibát vétett, amikor a megtámadott ítéletek 34. pontjában arra a következtetésre jutott, hogy az üzletközpont szolgáltatásai tekintetében fennálló e hírnév a 2005. július 7-i Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte ítélet (C-418/02, EU:C:2005:425) alkalmazásában a „kiskereskedelmi szolgáltatás” fogalma alá tartozik.

35. A Tulliallan úgy véli, hogy ebben az ügyben döntő fontosságú, hogy a Bíróság figyelembe vegye, hogy a fellebbezési tanács és a Törvényszék előtti eljárásban előterjesztett, jóhírnévre vonatkozó bizonyítékok egyértelművé tették, hogy a Tulliallan luxuscikkekre, köztük ékszerekre, bőrárúkra és illatszerekre specializálódó luxusüzletközpontként különlegesen erős jóhírnévvvel rendelkezik. Ezenkívül a Tulliallan szerint a fellebbezési tanács és a Törvényszék előtti eljárásban előterjesztett bizonyítékok egyértelművé tették, hogy a korábbi védjegyek „egészen egyedülállóak” voltak.

36. Miután korábban már tudomásul vette, hogy a korábbi védjegyek jóhírnévvvel rendelkeznek,¹² e hírnév szintjére vonatkozó bizonyítékok fényében a Tulliallan úgy ítéli meg, hogy a Törvényszéknek a 2008. november 27-i Intel Corporation ítéletben (C-252/07, EU:C:2008:655, 42. pont) foglalt szempontokat figyelembe vevő átfogó értékelés alapján meg kellett volna állapítania, hogy az érintett közönség kapcsolatot teremtett a korábbi védjegyek és a megtámadott védjegyek között.

37. A Tulliallan szerint az ingatlankezelési szolgáltatásoktól eltérően az üzletközpont szolgáltatásai szükségessé teszik az üzletekben értékesített áruk végső fogyasztóival való interakciót és azok megcélzását: a központ üzemeltetőjének tevékenységei és e központban található üzletek elválaszthatatlanul kapcsolódnak egymáshoz. A Tulliallan fenntartja, hogy a Tulliallan Burlington Arcade-jéhez hasonlóan előkelő üzletközpont igen magas bérleti díjakat érhet el azáltal, hogy olyan kiskereskedőket gyűjt össze, amelyek megfelelő típusú luxuscikkeket kínálnak, és azáltal, hogy olyan segítséget nyújtanak e kiskereskedők számára, amely az Arcade-be vonzza a vevőket. Ennek megfelelően világosan látható, hogy a Burlington Arcade-del való képzettársítás növeli a kiskereskedő és áru presztízsét, viszont az is, hogy az átlagos fogyasztó természetes módon kapcsolná össze a korábbi „Burlington” védjegyeket azon luxustermékek, különösen olyan áruk, mint az ékszerek, bőrárú és illatszerek, értékesítésével, amelyek esetében bizonyított, hogy a Burlington Arcade különleges jóhírnévvvel rendelkezik.

38. A Tulliallan úgy véli, hogy az egyetlen következtetés, amely nyitva áll a Törvényszék előtt – tekintettel a jóhírnévre vonatkozó megállapításaira (és valójában a fellebbezési tanács és a Törvényszék előtti eljárásban előterjesztett, jóhírnevére vonatkozó bizonyítékokra) –, hogy az átlagos fogyasztó kapcsolatot teremt a korábbi védjegyek és a megtámadott védjegyek között. A Törvényszék azonban tévesen egyáltalán nem vont le következtetést a kapcsolat fennállását illetően, ehelyett az eljárás során a megkülönböztető képesség sérelmével és a tisztességtelen kihasználással foglalkozott.

¹¹ E tekintetben a Törvényszék a megtámadott ítéletek 34. pontjában megállapította, hogy a Bíróság által a 2005. július 7-i Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte ítéletben (C-418/02, EU:C:2005:425, 34. pont) értelmezett 35. osztály szövegére tekintettel a kiskereskedelmi szolgáltatás fogalma a kereskedelmi galéria által nyújtott szolgáltatásokat is magában foglalja.

¹² Lásd a megtámadott ítéletek 27. pontját.

39. A felhígulással és tisztességtelen kihasználással kapcsolatban a Tulli Allan ügy ítéli meg, hogy a Törvényszék a megtámadott ítéletek 36–44. pontjában tévesen állapította meg, hogy a Tulli Allan elmulasztotta benyújtani a felhígulás vagy a tisztességtelen kihasználás megállapításához szükséges bizonyítékokat.

40. A Tulli Allan ügy véli, hogy a korábbi védjegy jogosultjának nem kell bizonyítania a védjegy tényleges és aktuális sérelmének a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése értelmében vett fennállását. Szükséges, hogy a korábbi védjegy jogosultja bizonyítsa azon tények fennállását, amelyek alapján az ilyen sérelem jövőbeli bekövetkezésének komoly veszélyére lehet következtetni.¹³ Úgy véli, hogy a Törvényszék a bizonyítottság szintjét az ítélkezési gyakorlat által elvártnál magasabb szintben határozta meg.

41. Először is, a Törvényszék a megtámadott ítéletek 45. pontjában helyesen állapította meg, hogy Tulli Allan Burlington Arcade-jében értékesített árukhoz hasonló áruk vonatkozásában a „Burlington” szó harmadik fél általi használata *soha* nem sérti a korábbi védjegyek megkülönböztető képességét, mivel az üzletközpont „kereskedelmi vonzereje” az ott található üzletek bérlőihez is kapcsolódott. A Tulli Allan ügy véli, hogy ez ellentétes a 2008. november 27-i Intel Corporation ítéletben (C-252/07, EU:C:2008:655) a *korábbi védjegyek* megkülönböztető képességének megsértésével kapcsolatban megállapítottakkal. E tekintetben a Tulli Allan azt állítja, hogy a központban található üzletek védjegyeinek jóhírve a szóban forgó kérdés szempontjából nem releváns, és azt a Törvényszéknek nem kellett volna figyelembe vennie.

42. Másodszor, a Törvényszék nem vette figyelembe az előtte és a fellebbezési tanács előtt folyó eljárásban előterjesztett lényeges bizonyítékokat, amelyek elegendőek voltak a Bíróság 2008. november 27-i Intel Corporation ítéletében (C-252/07, EU:C:2008:655, 76. és 77. pont) és 2013. november 14-i Environmental Manufacturing kontra OHIM ítéletében (C-383/12 P, EU:C:2013:741, 44. pont) megállapított követelmények teljesítéséhez.

43. A Tulli Allan szerint a korábbi védjegyeknek a „Bringing Together Specification” megnevezésű üzletközponti szolgáltatásai valójában hasonlóak az e központban található kiskereskedők által értékesített árukhoz, mivel szoros gazdasági kapcsolat áll fenn az üzletközpont üzemeltetőjének szolgáltatásai és az ott értékesített termékek között. Továbbá a luxuscikkek, különösen az ékszerek, a bőrárúk és az illatszerek értékesítésével kapcsolatos korábbi védjegyek jóhírve miatt az átlagos fogyasztó ebben az esetben úgy érzékelné, hogy a harmadik fél által értékesített ezen árukat a Tulli Allan értékesítette vagy a Tulli Allan engedélyével értékesítették. Ez óhatatlanul hígítaná a korábbi védjegyeket, mivel csökkentené a Burlington Arcade kizárólagosságát az átlagos fogyasztó számára, sőt a Tulli Allan „kiskereskedői” tényleges és potenciális ügyfeleinek szűken vett körében is. A Tulli Allan ügy véli, hogy a korábbi védjegyek és a megtámadott védjegyek megtévesztésig hasonlóak, és ilyen esetekben, a 2008. november 27-i Intel Corporation ítélet (C-252/07, EU:C:2008:655) 57. pontjában említett kapcsolat tekintetében kifejtett állásponttal való analógia útján a megtévesztő hasonlóság megállapításából szükségképpen következik a „tisztességtelen kihasználás” megállapítása.

44. A BF és az EUIPO ügy véli, hogy ezt a jogalapot el kell utasítani.

¹³ 2012. május 10-i Rubinstein és L'Oréal kontra OHIM ítélet (C-100/11 P, EU:C:2012:285, 93. pont) és 2008. november 27-i Intel Corporation ítélet (C-252/07, EU:C:2008:655, 38., 76. és 77. pont).

b) Elemzés

45. A 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „[a] [...] korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján nem részesülhet [...] oltalomban a korábbi védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölés, ha az érintett áruk, illetve szolgáltatások nem hasonlóak, feltéve, hogy közösségi védjegy esetén a korábbi közösségi védjegy a Közösségben, korábbi nemzeti védjegy esetén a korábbi nemzeti védjegy pedig az érintett tagállamban jóhírnevet élvez, és a megjelölés [helyesen: a bejelentett védjegy] alapos ok nélkül történő használata sértené vagy tisztességtelenül kihasználná a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét”.

46. Az 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének alkalmazása három együttes feltételhez kötött.¹⁴ Először is, az ütköző védjegyek azonossága vagy hasonlósága. Másodszer, a felszólalás alátámasztásaként hivatkozott korábbi védjegy jóhírneve. Végül pedig azon veszély fennállása, hogy a védjegyként lajstromoztatni kívánt megjelölés alapos ok nélküli használata tisztességtelenül kihasználja vagy sérti a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét.¹⁵

47. Az első feltételt illetően a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának végrehajtása az ütköző megjelölések közötti olyan mértékű hasonlóság megállapításától függ, amely miatt az érintett közönség tudatában fennáll a megjelölések összetévesztésének veszélye, az ugyanezen cikk (5) bekezdése alkalmazásának feltételül nem írták elő az összetéveszthetőség fennállását. E tekintetben a Bíróság 2015. december 10-i El Corte Inglés kontra OHIM ítéletében (C-603/14 P, EU:C:2015:807, 42. pont) kimondta, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése csupán azt írja elő, hogy a meglévő hasonlóság alapján az érintett közönségnek az ütköző megjelöléseket nem összetévesztenie, hanem egymással rokonítania kell, azaz kapcsolatot kell teremteniük közöttük.

48. A Tulliallan ügy véli, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot akkor, amikor elmulasztotta annak megállapítását, hogy az érintett közönség kapcsolatot teremtene a korábbi védjegyek és a megtámadott védjegyek között.

49. Álláspontom szerint helytálló a Tulliallan azon állítása, mely szerint a Törvényszék elmulasztotta megvizsgálni, hogy az érintett közönség teremtene-e kapcsolatot a szóban forgó védjegyek között. A Törvényszék ugyanis azzal, hogy megállapította, hogy a korábbi védjegyek jóhírnevét nem vitatták,¹⁶ és hogy a Tulliallan hivatkozhat a korábbi védjegyek jóhírnevének oltalmára a 35. osztályba tartozó szolgáltatások¹⁷ – köztük az üzletközpont által nyújtott szolgáltatások¹⁸ – tekintetében, csupán emlékeztetett az ilyen kapcsolat követelményére vonatkozó ítélkezési gyakorlatra, kimondta, hogy a fellebbezési tanács egyébiránt a megtámadott határozatban azt állapította meg, hogy az ütköző védjegyek között nem volt kapcsolat,¹⁹ és megvizsgálta, hogy a bejelentett védjegyek használata sértené-e vagy tisztességtelenül kihasználná-e a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét.

14 2018. június 28-i EUIPO kontra Puma ítélet (C-564/16 P, EU:C:2018:509, 54. pont). Lásd még a megtámadott ítéletek 20. pontját.

15 2018. január 16-i Starbucks kontra EUIPO – Nersesyan (COFFEE ROCKS) ítélet (T-398/16, nem tették közzé, EU:T:2018:4, 75. pont).

16 Lásd a megtámadott ítélet 27. pontját, amely szerint „[az] iratokból ezenkívül az tűnik ki, hogy a [Tulliallan] korábbi védjegyeit, amelyek a 35. és 36. osztályba tartozó szolgáltatásokat jelölnék, a releváns piaci közönség jelentős része egy Egyesült Királyságban jól ismert – London központjában található, luxusüzletekből álló – kereskedelmi galéria nevéként ismeri. Mivel a felek nem vitatják a [Tulliallan] korábbi védjegyeinek ezt a jóhírnevét, a jelen esetben végeredményben az a kérdés merül fel, hogy az említett jóhírnev valóban kiterjed-e azokra a 35. osztályba tartozó szolgáltatásokra, amelyek tekintetében a korábbi védjegyeket lajstromozták, és így a [Tulliallan] jogszerűen megillesheti-e a szóban forgó jóhírnev oltalma.”

17 Lásd a megtámadott ítéletek 35. pontját.

18 Lásd a megtámadott ítéletek 34. pontját.

19 Lásd a megtámadott ítéletek 36. pontját.

50. Miközben egyetértek a Tulliallan azon állításával, hogy a Törvényszék – tévesen – egyáltalán nem vont le következtetést²⁰ a kapcsolat fennállását illetően, az ilyen vizsgálat elmaradása – tekintettel arra, hogy a szóban forgó megjelölések közötti kapcsolat megteremtése ugyanis csak az első a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése szerint teljesítendő három együttes feltétel közül – önmagában nem elegendő annak megállapításához, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, feltéve, hogy a másik két feltétel valamelyike nem teljesül.²¹ Mivel az együttes feltételek közül a korábbi védjegyek jóhírnevére vonatkozó második feltételt teljesítettnek kell tekinteni,²² ezért meg kell vizsgálni a Tulliallan azon megállapítását, amely szerint a Törvényszék a megtámadott ítéletek 36–45. pontjában tévesen állapította meg, hogy a Tulliallan nem szolgáltatott elegendő bizonyítékot annak megállapításához, hogy a bejelentett védjegy használata tisztességtelenül kihasználhatná vagy sérthetné a korábbi védjegyek megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét.²³

51. Ami a bizonyítékok 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésével kapcsolatban megkövetelt szintjét illeti, az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az e rendelkezésben bevezetett oltalomban való részesülés érdekében a korábbi védjegy jogosultja nem köteles igazolni védjegyének tényleges és aktuális sérelmét. A korábbi védjegy jogosultjának azonban bizonyítania kell azon tények fennállását, amelyek alapján az ilyen sérelem jövőbeli bekövetkezésének komoly veszélyére lehet következtetni.²⁴

52. Álláspontom szerint a Tulliallan nem bizonyította, hogy a megtámadott ítéletek 44. pontjában a Törvényszék a korábbi védjegyek tényleges és aktuális sérelmének bizonyítását követelte meg. A megtámadott ítéletek 44. pontjában a 2013. november 14-i Environmental Manufacturing kontra OHIM (C-383/12 P, EU:C:2013:741) ítélet 43. pontjában meghatározott szempontokra való konkrét hivatkozásból egyértelműen kiderül, hogy a Törvényszék csupán a sérelem komoly veszélyének bizonyítását követelte meg.²⁵

53. Azt a kérdést illetően, hogy a Törvényszék valóban elmulasztotta-e figyelembe venni, illetve megfelelően vizsgálni az 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének megsértésére vonatkozóan elé terjesztett bizonyítékokat, emlékeztetni kell arra, hogy e bíróság a megtámadott ítéletek 27. pontjában megállapította, hogy a Tulliallan korábbi védjegyeit, amelyek a 35. és 36. osztályba tartozó szolgáltatásokat jelölnek, a releváns piac közönségének jelentős része az Egyesült Királyságban jól

20 E tekintetben nem elegendő az üggyel kapcsolatos ítélkezési gyakorlatra a szóban forgó ügyek tényeire és körülményeire vonatkozó ítélkezési gyakorlat alkalmazása nélkül hivatkozni.

21 Ezért a közönség képzetében fennálló kapcsolat a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése értelmében szükséges, de önmagában nem elégséges feltétel. E tekintetben lásd: 2008. november 27-i Intel Corporation ítélet (C-252/07, EU:C:2008:655, 31. és 32. pont).

22 Lásd a megtámadott ítéletek 27. pontját. Megjegyzem, hogy a Tulliallan vitatja a Törvényszéknek az ő korábbi védjegyei jóhírnevének terjedelmére vonatkozó megállapításait. A Tulliallan – jóhírnevével kapcsolatban – úgy véli, hogy az átlagos fogyasztó természetes módon kapcsolná össze a korábbi „Burlington” védjegyeket azon luxustermékek, különösen olyan áruk, mint az ékszerek, bőrárúk és illatszerek, értékesítésével, amelyek esetében bizonyított, hogy a Burlington Arcade nem csupán különleges jóhírnével rendelkezik, hanem – amint azt a Törvényszék a megtámadott ítéletek 34. pontjában megállapította – az üzletközpont tekintetében fennálló jóhírneve a 2005. július 7-i Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte ítélet (C-418/02, EU:C:2005:425) alkalmazásában a kiskereskedelmi szolgáltatás fogalmába tartozik.

23 A 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése a veszélyek három típusát különbözteti meg: a bejelentett védjegy alapos ok nélküli használata az első esetben a korábbi védjegy megkülönböztető képességét sérti, a második esetben a korábbi védjegy jóhírnevét sérti, illetve a harmadik esetben tisztességtelenül kihasználja a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét. A Bíróság a 2017. szeptember 20-i The Tea Board kontra EUIPO ítéletének (C-673/15 P–C-676/15 P, EU:C:2017:702) 92. pontjában megállapította, hogy a 207/2007 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése értelmében egy korábbi védjeggyel kapcsolatos különböző típusú veszélyek mérlegelésére vonatkozó vizsgálat kritériumai nem fedik szükségképpen egymást. E tekintetben azt, hogy fennáll-e a korábbi védjegy megkülönböztető képességének vagy jóhírnevének tisztességtelen kihasználásából álló sérelem, azon áruk vagy szolgáltatások átlagos, szokásosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő fogyasztója szempontjából kell értékelni, amelyek vonatkozásában e védjegyet lajstromozták. Ezzel szemben a korábbi védjegy megkülönböztető képességének vagy jóhírnevének tisztességtelen kihasználásából álló sérelem esetén – amennyiben az e védjegyből a későbbi védjegy jogosultja által szerzett előnyre vonatkozik a tilalom – az említett sérelem fennállását azon áruk és szolgáltatások átlagos, szokásosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő fogyasztója szempontjából kell értékelni, amelyek vonatkozásában a későbbi védjegy lajstromozását kéri. Megjegyzem, hogy a Tulliallan tudomásul veszi, hogy miközben a Törvényszék a megtámadott ügyekben hozott ítéletében a tisztességtelen kihasználásra összpontosít, a Bíróság azt a felhívulást is figyelembe veszi, amely a korábbi védjegyek megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét sérti.

24 2012. május 10-i Rubinstein és L'Oréal kontra OHIM ítélet (C-100/11 P, EU:C:2012:285, 93. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

25 Lásd még a megtámadott ítéletek 39. pontját.

ismert – London központjában található, luxusüzletekből álló – üzletközpont neveként ismeri. Felmerült azonban a kérdés, hogy az említett jóhírnév kiterjed-e azokra a 35. osztályba tartozó szolgáltatásokra, amelyek tekintetében a korábbi védjegyeket lajstromozták, és így a Tulliallant megilleti-e a szóban forgó jóhírnév védelme.

54. A Törvényszék a megtámadott ítéletek 34. pontjában megállapította, hogy a Bíróság által a 2005. július 7-i *Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte* ítéletben (C-418/02, EU:C:2005:425) értelmezett 35. osztály szövegére tekintettel a kiskereskedelmi szolgáltatás fogalma az üzletközpont által nyújtott, a Tulliallannak a központ bérlői által lebonyolított értékesítéssel kapcsolatos szolgáltatásaihoz hasonló szolgáltatásokat is magában foglalja.²⁶ Ennyiben a Tulliallan hivatkozhat arra, hogy a bejelentett védjegyek használata tisztességtelenül kihasználhatta vagy sérthette volna a korábbi védjegyek 2007/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése szerinti megkülönböztető képességét vagy jóhírnévét.

55. Amint a Törvényszék a megtámadott ítéletek 39. pontjában helyesen állapította meg, a korábbi védjegy(ek) jogosultjának ugyanakkor bizonyítania kell, hogy a korábbi védjegy(ek) sérelme előre látható. A szóban forgó védjegyek közötti „kapcsolat” fennállásának kérdéséhez hasonlóan a sérelem kockázatát átfogóan is értékelni kell,²⁷ beleértve a 2008. november 27-i *Intel Corporation* ítéletben (C-252/07, EU:C:2008:655, 42. pont) meghatározott elemeket is.²⁸

56. Ezen elemek között a következőket lehet megemlíteni: az ütköző védjegyek közötti hasonlóság mértéke; azon áruk és szolgáltatások jellege, amelyek tekintetében az ütköző védjegyeket lajstromozták, beleértve ezen áruk vagy szolgáltatások, valamint az érintett közönség hasonlóságának vagy különbözőségének mértékét; a korábbi védjegy jó hírnevének erőssége; a korábbi védjegy akár önmagában vett, akár használat révén megszerzett megkülönböztető képességének mértéke; valamint az összetéveszthetőség fennállása a közönség képzetében.²⁹

57. Megfigyelhető azonban, hogy a 2008. november 27-i *Intel Corporation* ítélet (C-252/07, EU:C:2008:655) alapját képező eljárásokban a kérdéses szó olyan kitalált szó volt, amely a közönség képzetében szorosan kapcsolódott ezen eljárás felpereséhez, nevezetesen az *Intel Corporation Inc.*-hez, valamint az általa értékesített számítógépekhez és informatikai árukhoz, illetve az általa nyújtott informatikai szolgáltatásokhoz. Ezzel szemben a „Burlington” szó egyáltalán nem ritkán használt szó az angol nyelvben, amelyhez a különböző angol nyelvű országokban különböző földrajzi, sőt kereskedelmi elnevezések társulnak.³⁰ Ezért a „Burlington” szó mind az Amerikai Egyesült Államokban, mind Kanadában számos város és egyéb település nevében megtalálható. A Burlington Road közismert út Dublin városközpontja közelében, és a „Burlington” szó a Tulliallan üzletközpontjának környékén található több más, ismert londoni üzlet, például a Burlington Gardens és a Burlington House nevében is megtalálható.³¹

58. Mindazonáltal el lehet fogadni, hogy a „Burlington” szó eléggé szokatlan ahhoz, hogy az érintett közönség a korábbi védjegy(ek)et és a bejelentett védjegy(ek)et egymással kapcsolatba hozza, még akkor is, ha a személyek ezen csoportja nem téveszti össze – vagy legalábbis kevésbé valószínű, hogy összetévesztené – azokat egymással.³²

26 Amint azt jelen indítvány 94. és azt követő pontjaiban jeleztem, komoly kétségeim vannak a Törvényszék ezen megállapításának helyességét illetően. Tekintettel azonban arra, hogy a megállapítást a Tulliallan nem támadta meg megfelelő módon, és sem az EUIPO, sem pedig a BF nem támadta meg a csatlakozó fellebbezésében, a jelen fellebbezés tekintetében helyesnek kell elfogadni.

27 Lásd: 2008. november 27-i *Intel Corporation* ítélet (C-252/07, EU:C:2008:655, 79. pont), amelyben a Bíróság átfogó értékelést kért.

28 Ezen elemek nem elegendőek annak megállapításához, hogy egy későbbi védjegy használata sérti, illetve sértené vagy tisztességtelenül kihasználja, illetve kihasználná a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnévét. Lásd: 2008. november 27-i *Intel Corporation* ítélet (C-252/07, EU:C:2008:655, 80. pont).

29 2008. november 27-i *Intel Corporation* ítélet (C-252/07, EU:C:2008:655, 42., 79. és 80. pont).

30 Egyszerű internetes keresés megmutatja, hogy az USA-ban számos kiskereskedelmi egység található „Burlington” névvel. Ezen kívül találtam egy orvosi központot Párizsban (Franciaország), amelynek a nevében szerepel a „Burlington” szó.

31 Ezek a tények arra utalnak, hogy a „Burlington” kifejezés nem egyedi, és megkülönböztető képességgel sem rendelkezik.

32 2008. november 27-i *Intel Corporation* ítélet (C-252/07, EU:C:2008:655, 30. pont). Emlékeztetnék arra, hogy az ilyen kapcsolatot azonban a Törvényszék ebben az eljárásban nem állapította meg.

59. Mindazonáltal, amint azt a Bíróság a 2008. november 27-i Intel Corporation ítéletében (C-252/07, EU:C:2008:655, 69–71. pont) megállapította, és amint azt a jelen indítvány 50. pontjában már jeleztem, az ilyen kapcsolat megléte önmagában nem elegendő annak valószínűségének megállapításához, hogy a későbbi védjegy aktuális vagy jövőbeli használata sérti vagy tisztességtelenül kihasználja a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét. Amint arra a 2008. november 27-i Intel Corporation ítélet (C-252/07, EU:C:2008:655) 71. pontjában a Törvényszék rámutatott, az ütköző védjegyek közötti ilyen kapcsolat fennállása nem mentesíti a korábbi védjegy jogosultját az alól, hogy bizonyítsa a védjegye tényleges és aktuális sérelmének fennállását, vagy az ilyen sérelem jövőbeli bekövetkezésének komoly veszélyét.

60. E kulcsfontosságú kérdéssel kapcsolatban kijelenthetem, hogy egyetértek a Törvényszéknek a megtámadott ítéletek 44. és 45. pontjában tett megállapításával, amely szerint a Tulliallan valójában nem bizonyította a sérelem veszélyének fennállását. Az alábbiakban ismertetett indokok alapján jutottam erre a következtetésre.

61. Először is, amint azt a Törvényszék a megtámadott ítéletek 45. pontjában megállapította, az üzletközpont kereskedelmi vonzereje szorosan kapcsolódott az e központ bérlői által nyújtott szolgáltatásokhoz is, nem csupán az üzletközpont nevéhez.³³ Azt is megjegyezte, hogy e név az üzletközpont közelében található más, szintén jól ismert olyan üzletek nevéhez is kapcsolódik, mint a Burlington Gardens. Ezért, ellentétben a 2008. november 27-i Intel Corporation ítélettel (C-252/07, EU:C:2008:655), amelyben – megismételjük – a szó kitalált szó volt, és a közönség képzetében szorosan kapcsolódott a felperes társaság áruhoz és szolgáltatásaihoz, a „Burlington” szó nem kitalált szó. Ezenfelül – amint azt már hangsúlyoztam – a „Burlington” szó az Egyesült Királyságban, Írországban, az Egyesült Államokban és Kanadában is szerepel üzletek nevében, és a szót már számos más gyártó és szolgáltató is használja.

62. A Tulliallan megállapításaival ellentétben nem tartom irrelevánsnak, hogy a „Burlington” szó a Burlington üzletközpont közelében található más, jól ismert üzletek nevében is szerepel. Egy ilyen elem az átfogó értékelés részeként fontos lehet, és arra utalhat, hogy a korábbi védjegyek nem annyira erőteljesen és közvetlenül idézik fel a korábbi védjegyeket, így csökken annak kockázata, hogy a későbbi védjegyek aktuális vagy jövőbeli használata sérti vagy tisztességtelenül kihasználja a korábbi védjegyek megkülönböztető képességét vagy jó hírnevét.³⁴

63. Másodszor, amint azt a Törvényszék a megtámadott ítéletek 45. pontjában megállapította, az a tény, hogy egy másik gazdasági alany is jogosult lehet a Tulliallan üzletközpontjában értékesített árukhoz hasonló áruk vonatkozásában a „Burlington” szót tartalmazó védjegy használatára, önmagában még nem utal a védjegyeinek jóhírneve sérelmének kockázatára, ha az üzletközpont kereskedelmi vonzereje szorosan kapcsolódik a központ bérlőinek és az általuk nyújtott szolgáltatások jóhírnevéhez és tekintélyéhez.³⁵ Előfordulhat, hogy – amint azt már korábban is elismertem – amikor az átlagos fogyasztó a „Burlington” szót a BF által előállított divatcikkekkel összefüggésben látja használni, kapcsolatot teremthet a Tulliallan londoni üzletközpontjával. Mégis valószínűtlennek látszik, hogy e körülmény önmagában változást idézne elő a későbbi védjegyek használata következtében azon áruk és szolgáltatások átlagos fogyasztójának gazdasági magatartásában, amelyek tekintetében a korábbi védjegyeket lajstromozták.³⁶ Még ha a Tulliallan keresetében foglaltakat teljes egészében el is

33 A Tulliallan beadványaival ellentétben úgy vélem, hogy a Törvényszék e ténymegállapítása nem irreleváns.

34 Lásd analógia útján: 2008. november 27-i Intel Corporation ítélet (C-252/07, EU:C:2008:655, 67. és 68. pont).

35 A Tulliallan azt állítja, hogy a szóban forgó kérdés szempontjából nem releváns a galériában található üzletek védjegyeinek hírneve, és a Törvényszéknek nem kellett volna azt figyelembe vennie. A magam részéről egyetértek ezzel. Hangsúlyozni kell azonban, hogy a Törvényszék – véleményem szerint helyesen – csupán azt állapította meg, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének alkalmazásában inkább a korábbi védjegy a fontos, nem pedig bármely más külső dolog vagy tény, mint például a galéria bérlőinek áruai vagy szolgáltatásai.

36 Lásd: 2008. november 27-i Intel Corporation ítélet (C-252/07, EU:C:2008:655, 77. pont).

fogadnánk, kevéssé indokolt azt feltételezni, hogy például a kiváló minőségű áruk márkatudatos londoni fogyasztója ne látogatna el a Tulliallan üzletközpontjába pusztán azért, mert „Burlington” névvel ellátott divatcikkkel vagy más termékekkel már más kiskereskedelmi elárusítóhelyeken is találkozott.

64. Következésképpen véleményem szerint ezen érvet mint megalapozatlant el kell utasítani.

2. Eljárási hiba

65. A Tulliallan úgy véli, hogy a Törvényszék a megtámadott ítéletek 46. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amikor az arra vonatkozó állítását, miszerint a megtámadott határozatok jogsértőek, mivel a fellebbezési tanács a Tulliallan beadványait nem vette figyelembe, megalapozatlanként elutasította.

66. Elegendő itt megállapítani, hogy a Tulliallan lényegében megismétli azt az érvet, amelyet már a Törvényszék előtt is előadott, anélkül, hogy megjelölte volna a jogsértést, amelyet e bíróság ezen érvre a megtámadott ítéletek 46. pontjában adott válaszában elkövetett.

67. Amint az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdésének második albekezdéséből és az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58. cikkének első bekezdéséből következik, a fellebbezés kizárólag jogkérdésre vonatkozhat. A Bíróság eljárási szabályzata 169. cikkének (2) bekezdésének megfelelően a fellebbezésben felhozott jogalapoknak és jogi érveknek pontosan meg kell jelölniük a Törvényszék határozatában szereplő indokolás vitatott részeit. Nem tesz eleget e követelménynek az a fellebbezés, amely, anélkül, hogy akár egyetlen olyan érvet is tartalmazna, amely kifejezetten a megtámadott ítélettel szemben felhozott téves jogalkalmazás meghatározására irányul, azoknak a jogalapoknak és érveknek az ismétlésére vagy szó szerinti átvételére szorítkozik, amelyeket korábban már a Törvényszék elé terjesztettek.³⁷

68. Ebből következik, hogy ezt az érvelést mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

69. Ezért úgy vélem, hogy a Bíróságnak el kell utasítania az első jogalapot, részben mint megalapozatlant, részben mint elfogadhatatlant.

B. A harmadik jogalapról

1. A felek álláspontja

70. Harmadik jogalapját a Tulliallan arra alapozza, hogy a Törvényszék megsértette a 207/2009 rendelet összetéveszthetőség re vonatkozó 8. cikke (1) bekezdésének b) pontját.

71. A Tulliallan megjegyzi, hogy a Bíróság a 2017. október 11-i EUIPO kontra Cactus ítélet (C-501/15 P, EU:C:2017:750) 48. pontjában megállapította, hogy a 2005. július 7-i Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte ítéletében (C-418/02, EU:C:2005:425) megfogalmazott azon követelmény, mely szerint a „kiskereskedelmi szolgáltatásokra” kiterjedő védjegy bejelentőjének pontosan meg kell határoznia azokat az árukat vagy árutípusokat, amelyekre e szolgáltatások vonatkoznak, nem alkalmazandó az utóbbi ügyben hozott ítéletet megelőzően lajstromozott védjegyekre. A Tulliallan véleménye szerint a jogbiztonság elvén alapuló, 2017. október 11-i EUIPO kontra Cactus ítélet (C-501/15 P, EU:C:2017:750) egyaránt alkalmazni kell a 2005. július 7-i Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte (C-418/02, EU:C:2005:425) ítélet időpontjában közzétett, vagy csupán benyújtott, de az EUIPO³⁸ által az utóbbi ítéletet követő vizsgálati időszak alatt módosítani nem kért

³⁷ 2019. március 21-i Eco-Bat Technologies és társai kontra Bizottság ítélet (C-312/18 P, nem tették közzé, EU:C:2019:235, 31. és 35. pont).

³⁸ (Akkori nevén) OHIM.

árujegyzékekre. A Tulli Allan szerint összeegyeztethetetlen lenne a jogbiztonsággal, ha a védjegybejelentőkre, miután teljesítették az EUIPO követelményeit védjegyeik lajstromozására vonatkozóan, visszamenőlegesen vonatkozna a Bíróság valamely olyan, a bejelentés és a lajstromozás közötti időszakban hozott határozata, amely e jogokat érintette.³⁹

72. A Tulli Allan azt is megállapítja, hogy a Törvényszék tévesen értelmezte a 2005. július 7-i Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte ítéletet (C-418/02, EU:C:2005:425, 48–51. pont). A Tulli Allan úgy véli, hogy az ügy hatálya igen korlátozott, mivel az a kiskereskedelmi szolgáltatásokra és az e szolgáltatások meghatározására vonatkozó követelményekre terjed ki. A szóban forgó követelmény nem vonatkozik az üzletközpontok szolgáltatásaira vonatkozó lajstromozásokra. Ezért a Tulli Allan nem köteles megjelölni azokat az árukat, amelyekre az üzletközpont szolgáltatásai vonatkoznak.

73. A Tulli Allan másodsorban arra is hivatkozott, hogy ha a 2005. július 7-i Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte ítéletet (C-418/02, EU:C:2005:425) a korábbi védjegyeire is alkalmazni kell, a Törvényszék tévesen vonta le azt a következtetést, hogy az ítélet szükségszerűen kizárja a megtévesztő hasonlóság megállapítását. A Tulli Allan szerint a 2005. július 7-i Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte ítélet (C-418/02, EU:C:2005:425) nem követel meg ilyen korlátozást: iránymutatást nyújt a lajstromozás formájával kapcsolatban, ami megkönnyíti a megtévesztő hasonlóság elemzését; ez nem akadályozza annak, hogy a korábbi védjegy jogosultja igénybe vegye a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt védelmet egy későbbi, megtévesztően hasonló lajstromozás tekintetében.

74. A Tulli Allan ezért úgy véli, hogy a Törvényszéknek arra a következtetésre kellett volna jutnia, hogy a 2005. július 7-i Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte ítélet (C-418/02, EU:C:2005:425) nem tiltja jelen ügyben a megtévesztő hasonlóság fennállásának megállapítását, és arra, hogy a fellebbezési tanács tévesen jutott erre a következtetésre. A Törvényszéknek ezért „meg kellett volna vizsgálnia” a 2005. július 7-i Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte ítélet (C-418/02, EU:C:2005:425) „által nem érintett védjegyek hasonlóságát”, vagy vissza kellett volna utalni az ügyet a fellebbezési tanács elé, hogy az végezze el ezt a vizsgálatot.

75. Az EUIPO úgy véli, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjára alapított jogalap a 2017. október 11-i EUIPO kontra Cactus ítélet (C-501/15 P, EU:C:2017:750) fényében a három korábbi, egyesült királysági védjegyre tekintettel megalapozott. Úgy véli azonban, hogy e jogalap a korábbi európai uniós védjegyre tekintettel megalapozatlan.

76. A BF és az EUIPO úgy véli, hogy ezt a jogalapot el kell utasítani.

2. Elemzés

a) A Praktiker ítélet időbeli hatály szerinti alkalmazása

77. A 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja úgy rendelkezik, hogy a védjegy nem részesülhet védjegyoltalomban, ha valamely korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján megállapítható, hogy fennáll az összetéveszthetőség.

³⁹ A Tulli Allan megjegyzi, hogy (a 2017. október 11-i EUIPO kontra Cactus ítélet [C-501/15 P, EU:C:2017:750]) jelentősége abban áll, hogy az ezen ügyben szereplő védjegyek közül három, a 2314342. sz. [egyesült királysági védjegy], a 2314343. sz. [egyesült királysági védjegy] és a 2330341. sz. [egyesült királysági védjegy] lajstromozására (a 2005. július 7-i Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte ítélet [C-418/02, EU:C:2005:425]) kihirdetése előtt került sor, tehát semmiképpen sem vonatkoznak rájuk a Bíróság (2017. október 11-i EUIPO kontra Cactus ítélet [C-501/15 P, EU:C:2017:750]) szerinti követelményei. A negyedik védjegy [a 3618857. sz. európai uniós ábrás védjegy] esetében a felszólalási időszak (a 2005. július 7-i Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte ítélet [C-418/02, EU:C:2005:425]) meghozatalának időpontjában lezárult, és ezt követően e védjegyet 2006. október 16-án lajstromozták. (A 2005. július 7-i Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte ítélet [C-418/02, EU:C:2005:425]) alapjául szolgáló szakpolitikai indokok fényében úgy érveltek, hogy (a 2017. október 11-i EUIPO kontra Cactus ítélet [C-501/15 P, EU:C:2017:750]) helyes értelmezése szerint (a 2005. július 7-i Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte ítélet [C-418/02, EU:C:2005:425]) erre az európai uniós védjegyre sem vonatkozik.

78. Az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazásában az összetéveszthetőség előfeltétele, hogy mind a bejelentett, mind a korábbi védjegy azonos vagy hasonló legyen, és a védjegybejelentésben szereplő áruk vagy szolgáltatások azonosak vagy hasonlóak legyenek a korábbi védjegy áruhoz vagy szolgáltatásaihoz, és e feltételeknek együttesen kell teljesülniük.⁴⁰

79. A Törvényszék a megtámadott ítéletek 70. pontjában emlékeztetett arra, hogy a 35. osztályba tartozó szolgáltatásokat illetően a kiskereskedelmi szolgáltatás esetében szükséges, hogy az eladásra kínált árukat pontosan meghatározzák. Tekintettel arra, hogy a Tulli Allan a 2005. július 7-i a Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte ítéletnek (C-418/02, EU:C:2005:425) megfelelően nem határozta meg az „üzletközponti szolgáltatások” tárgyát képező árukat, a Törvényszék megállapította, hogy nem állapítható meg hasonlóság a korábbi védjegyek árujegyzékébe tartozó szolgáltatások és a bejelentett védjegyek árujegyzékébe tartozó áruk között, és így elutasította a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjára, valamint az összetéveszthetőségre alapított jogalapját.

80. A 2005. július 7-i a Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte ítélet (C-418/02, EU:C:2005:425) 49. és 50. pontjában a Bíróság megállapította, hogy valamely, kiskereskedelmi szolgáltatások keretében nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó védjegy lajstromozása esetén nem szükséges konkrétan megjelölni a szolgáltatást vagy szolgáltatásokat. Azok azonosításához elegendő az olyan általános megfogalmazások használata, mint a „különböző áruféleségek összeállítása, amely lehetővé teszi az ügyfelek számára, hogy megfelelően megtekinthessék és megvásárolhassák ezeket az árukat”. A Bíróság azonban hangsúlyozta, hogy a védjegy bejelentőjének *mindazonáltal pontosan meg kell jelölnie azokat az árukat vagy árutípusokat, amelyeket e szolgáltatás érint.* E határozatból egyértelműen kiderül, hogy az áruk vagy árutípusok pontos megjelölése kötelező, és ennek – a Tulli Allan által előadottakkal ellentétben – nem csupán célszerűségi indoka van.⁴¹

81. A 2005. július 7-i Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte ítélet (C-418/02, EU:C:2005:425) időbeli hatályát a 2017. október 11-i EUIPO kontra Cactus ítélet (C-501/15 P, EU:C:2017:750) 45. és 46. pontja korlátozta, amely pontokban a Bíróság megállapította, hogy a jogbiztonság és a bizalomvédelem elvének tiszteletben tartása érdekében a 2005. július 7-i Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte ítélet (C-418/02, EU:C:2005:425) 49. és 50. pontjából következő ítélkezési gyakorlat csupán *az európai uniós védjegybejelentésekre* vonatkozik, és nem érinti az ezen ítélet kihirdetése előtt már lajstromozott védjegyek oltalmának terjedelmét. A Bíróság ezért megállapította, hogy a 2005. július 7-i Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte ítélet (C-418/02, EU:C:2005:425) kihirdetése előtt lajstromozott védjegyek oltalmának terjedelmét nem érinti az ezen ítéletből következő ítélkezési gyakorlat, hiszen ezen ítélet csak az európai uniós védjegyek új bejelentéseire vonatkozik.⁴²

82. Véleményem szerint, tekintettel arra, hogy jelen ügyben a korábbi védjegyek közül három védjegyet, nevezetesen a 2314342. sz. egyesült királysági védjegyet, a 2314343. sz. egyesült királysági védjegyet és a 2330341. sz. egyesült királysági védjegyet⁴³ egyaránt 2003-ban, azaz a 2005. július 7-i Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte ítélet (C-418/02, EU:C:2005:425) kihirdetése előtt lajstromozták, a 2017. október 11-i EUIPO kontra Cactus ítéletből (C-501/15 P, EU:C:2017:750)⁴⁴ egyértelműen következik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítéletek 70. pontjában azt állította, hogy a BT köteles lett volna pontosítani a 35. osztályba tartozó kiskereskedelmi tevékenységgel

40 2017. szeptember 20-i The Tea Board kontra EUIPO ítélet (C-673/15 P–C-676/15 P, EU:C:2017:702, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

41 Álláspontom szerint a 2005. július 7-i Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte ítélet (C-418/02, EU:C:2005:425) 51. pontja ad magyarázatot a szóban forgó kötelezettség célját illetően anélkül, hogy bármilyen módon korlátozná e kötelezettség terjedelmét.

42 2017. október 11-i EUIPO kontra Cactus ítélet (C-501/15 P, EU:C:2017:750, 48. pont). Lásd még analógia útján: 2017. február 16-i Brandconcern kontra EUIPO és Scooters India ítélet (C-577/14 P, EU:C:2017:122, 31. pont).

43 Lásd a fenti 11. pontot.

44 Amelyet csaknem 2 hónappal a megtámadott ítéletek előtt hoztak.

érintett árukat vagy árutípusokat. A Törvényszék továbbá a megtámadott ítéletek 71. pontjában tévesen állapította meg, hogy a szóban forgó áruk vagy árutípusok meghatározásának hiányában nem lehet hasonlóságot vagy kiegészítő jellegű kapcsolatot megállapítani a korábbi védjegyekkel megjelölt szolgáltatások és a bejelentett védjeggyel megjelölt áruk között.

83. Ezért úgy vélem, hogy a jelen jogalapnak a 2314342. sz. egyesült királysági védjegy, a 2314343. sz. egyesült királysági védjegy és a 2330341. sz. egyesült királysági védjegy tekintetében helyt kell adni.

84. Az Európai Unió Bírósága alapokmányának 61. cikke szerint ha a fellebbezés megalapozott, a Bíróság a Törvényszék határozatát hatályon kívül helyezi. Ha a per állása megengedi, az ügyet maga a Bíróság is érdemben eldöntheti, illetve határozathozatalra visszautalhatja a Törvényszékhez.

85. Álláspontom szerint az eljárás jelenlegi állása nem teszi lehetővé a Bíróság számára, hogy a harmadik jogalapról jogerős ítéletet hozzon. Ebből viszont az következik, hogy a 2314342. sz. egyesült királysági védjeggyel, a 2314343. sz. egyesült királysági védjeggyel és a 2330341. sz. egyesült királysági védjeggyel kapcsolatos harmadik jogalapot határozathozatalra vissza kell utalni a Törvényszékhez. A Törvényszék ezért elviekben köteles újra értékelni, hogy fennáll-e a szóban forgó három korábbi egyesült királysági védjegy és a BT által bejelentett védjegyek összetévesztésének veszélye. A Bíróság rendelkezésére álló ügyiratokból azonban úgy tűnik, hogy a felszólalási osztály határozatai és a megtámadott határozatok eljárási okokból kizárólag a 3618857. sz. korábbi európai uniós védjegy vizsgálatán alapultak, amelynek használatát nem kellett igazolni. Úgy tűnik tehát, hogy magának a Törvényszéknek is vissza kell utalnia az ügyet az EUIPO-hoz. Ennek eldöntése azonban a Törvényszék hatáskörébe tartozik.

86. Úgy vélem azonban, hogy – tekintettel arra, hogy a 3618857. sz. európai uniós ábrás védjegyet 2006. október 16-án, tehát ennél fogva a 2005. július 7-i Praktiker Bau- und Heimwerkmärkte ítéletet (C-418/02, EU:C:2005:425) követően lajstromozták – a 2017. október 11-i EUIPO kontra Cactus ítélet (C-501/15 P, EU:C:2017:750), amely kivételesen⁴⁵ – többek között a jogbiztonságra hivatkozva – időbeli hatály miatt korlátozta a korábbi ítélet alkalmazását, nem alkalmazható.

87. Míg a 207/2009 rendelet 48. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy az európai uniós védjegy sem az oltalom időtartama alatt, sem annak megújításakor nem változtatható meg,⁴⁶ ezzel szemben e rendelet 43. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a védjegy bejelentője *a bejelentésben szereplő árujegyzéket bármikor korlátozhatja*.⁴⁷ Azon áruk vagy árutípusok pontos meghatározásával, amelyekre a kiskereskedelmi szolgáltatások vonatkoznak, a védjegy bejelentője valójában – összhangban a 207/2009 rendelet 43. cikkével – korlátozza⁴⁸ a védjegybejelentésének terjedelmét.⁴⁹ Ezért lehetséges volt a BF számára, hogy a 2005. július 7-i Praktiker Bau- und Heimwerkmärkte ítéletet (C-418/02, EU:C:2005:425), illetve a szóban forgó bejelentéssel kapcsolatos felszólalási eljárás lezárultát követően módosítsa bejelentését a 3618857 sz. európai uniós ábrás védjegy tekintetében azon áruk vagy árutípusok pontos meghatározásával, amelyekre a 35. osztályba tartozó kiskereskedelmi szolgáltatások vonatkoznak.

45 Lásd: Wahl főtanácsnok EUIPO kontra Cactus ügyre vonatkozó indítványa (C-501/15 P, EU:C:2017:383, 54. pont).

46 Lásd még a 207/2009 rendelet 48. cikkének (2) bekezdése által engedélyezett korlátozott kivételeket, feltéve, hogy a módosítás lényegileg nem változtatja meg az eredetileg lajstromozott védjegyet, illetve nem bővíti az árujegyzéket (ez utóbbi fordulatot illetően lásd még a rendelet 43. cikkének (2) bekezdését).

47 A 207/2009 rendelet 43. cikkének (2) bekezdése kifejezetten megtiltja az árujegyzék bővítését.

48 Mivel véleményem szerint gyakorlatilag lehetetlen minden ismert árut vagy akár árutípust felsorolni, bármely árujegyzéknek korlátozó hatása van.

49 Lásd analógia útján: Campos Sánchez-Bordona főtanácsnok Brandconcern kontra EUIPO ügyre vonatkozó indítványát (C-577/14 P, EU:C:2016:571, 67. és 68. pont).

b) A *Praktiker* ítélet üzletközponti szolgáltatásokra történő alkalmazása a 3618857. sz. európai uniós ábrás védjegy tekintetében

88. A Tulliallan úgy véli, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a 2005. július 7-i *Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte* ítéletet (C-418/02, EU:C:2005:425), mivel ez az ügy kifejezetten a kiskereskedelmi szolgáltatások pontos meghatározásával volt kapcsolatos, míg a jelen fellebbezések tárgyát képező korábbi védjegyek az üzletközponti szolgáltatásokra vonatkoznak.

89. E tekintetben a Tulliallan kijelenti, hogy megismétli a Törvényszékhez benyújtott 2016. március 22-i beadványaiban foglaltakat.

90. Álláspontom szerint ezt az érvelést mint elfogadhatatlant el kell utasítani, mivel a Tulliallan nem felelt meg a Bíróság eljárási szabályzata 169. cikke (2) bekezdésének. A Tulliallan nem határozta meg pontosan a megtámadott ítéletek azon pontjait, amelyeket vitatott. Továbbá emlékeztetni kell arra, hogy nem felel meg e követelménynek az a fellebbezés, amely, anélkül, hogy kifejezetten azonosítaná, milyen téves jogalkalmazást tartalmaz a fellebbezés tárgyát képező ítélet, azoknak a jogalapoknak az érveknek az átvételére szorítkozik, amelyeket korábban már a Törvényszék elé terjesztettek.⁵⁰

91. A Tulliallan úgy véli továbbá, hogy a 2005. július 7-i *Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte* ítélet (C-418/02, EU:C:2005:425) hatálya korlátozott, és nem követeli meg az áruknak vagy árutípusoknak az üzletközponti szolgáltatások tekintetében történő pontos meghatározását.

92. Úgy vélem, hogy ez az állítás, amely valójában csak a 3618857. sz. európai uniós ábrás védjegyre vonatkozik,⁵¹ hatástalan, és annak nem lehet helyt adni.

93. A Törvényszék a megtámadott ítéletek 34. pontjában megállapította, hogy a Bíróság által a 2005. július 7-i *Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte* ítélet 34. pontjában (C-418/02, EU:C:2005:425) értelmezett 35. osztály szövegére tekintettel a kiskereskedelmi szolgáltatás fogalma az üzletközpont által nyújtott szolgáltatásokat is magában foglalja.

94. A magam részéről a Törvényszék ezen megállapításának helyességét illetően komoly kételyeim vannak.

95. E tekintetben megjegyzem, hogy a 2005. július 7-i *Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte* ítélet (C-418/02, EU:C:2005:425) 34. pontjában a Bíróság megállapította, hogy „a kiskereskedelem célja a termékek fogyasztók részére történő eladása. E kereskedelem az eladáson mint jogügyleten túlmenően magában foglal *a szolgáltató által kifejtett* minden olyan *tevékenységet*, amelyet a szolgáltató az ezen ügylet megkötésére való ösztönzés céljából végez. E tevékenység főként az eladásra felkínált áruk összeválogatását és különféle olyan szolgáltatások nyújtását jelenti, amelyeknek a célja, hogy a vásárló az említett jogügyletet az adott kereskedővel kösse meg, és ne annak valamelyik versenytársával.”⁵²

96. A 35. osztályba tartozó „kiskereskedelmi szolgáltatásoknak” a Bíróság általi egységes értelmezéséből⁵³ egyértelműen az következik, hogy e szolgáltatások nem vonatkozhatnak az üzletközpont szolgáltatásaira, mivel az ilyen szolgáltatásokat nyújtó jogalany valójában nem folytat kereskedelmet a szóban forgó árukkal. A szóban forgó jogalany inkább az áruk kereskedői részére nyújt

50 2019. március 21-i *Eco-Bat Technologies* és társai kontra Bizottság ítélet (C-312/18 P, nem tették közzé, EU:C:2019:235, 31. és 35. pont).

51 A 35. osztályba tartozó szolgáltatások leírása e védjegy tekintetében a következő: „Reklámozás és promóciós szolgáltatások és ezekkel kapcsolatos információs szolgáltatások; különböző termékek összegyűjtése mások megbízásából abból a célból, hogy a vásárlók kényelmesen megtekinthessék és megvásárolhassák ezeket a termékeket többféle, vegyes kiskereskedelmi üzletben”. Kiemelés tőlem.

52 Kiemelés tőlem.

53 Lásd: 2005. július 7-i *Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte* ítélet (C-418/02, EU:C:2005:425, 33. pont).

szolgáltatásokat, ami – véleményem szerint – jelentősen eltér a 35. osztályba tartozó kiskereskedelmi szolgáltatásoktól, és azokat valójában egy másik osztályba kell besorolni. Így az üzletközpont szolgáltatásai magukban foglalhatják üzlethelyiségeknek a 36. osztályba tartozó bérletét, valamint a 35. osztályba tartozó reklám- és promóciós szolgáltatások nyújtását.

97. Az azon kérdéssel kapcsolatos kételyeim ellenére, hogy az üzletközpont szolgáltatásai beletartoznak-e a 35. osztályba tartozó kiskereskedelmi szolgáltatások fogalmába, szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy maga a Tulli Allan a jelen fellebbezésekben nem támadta meg megfelelően a Törvényszék által a megtámadott ítéletek 34. pontjában állítottakat, és sem az EUIPO, sem a BF nem terjesztett elő ezen megállapítással szemben csatlakozó fellebbezést.

98. Tekintettel arra, hogy a Tulli Allan nem megfelelően támadta meg a Törvényszék azon megállapítását, amely szerint a 35. osztályba⁵⁴ tartozó kiskereskedelmi szolgáltatások fogalmába beletartoznak az üzletközpont szolgáltatásai, úgy ítélem meg, hogy a Bíróság a jelen eljárásban nem bírálhatja felül a Törvényszék által a megtámadott ítéletek 72. pontjában tett azon megállapítást, amely szerint azon áruk vagy árutípusok pontos meghatározásának a 2005. július 7-i Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte ítélet (C-418/02, EU:C:2005:425) 50. pontjában foglalt követelménye, amelyekre a kiskereskedelmi szolgáltatások vonatkoznak, az üzletközpont szolgáltatásaira is vonatkozik. Nem lenne helyes elfogadni, hogy a 35. osztályba sorolt kiskereskedelmi szolgáltatások fogalmába beletartoznak az üzletközpont szolgáltatásai, azon áruk vagy árutípusok pontos meghatározása nélkül, amelyekre a 35. osztályba sorolt kiskereskedelmi szolgáltatások vonatkoznak, összhangban a 2005. július 7-i Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte ítélet (C-418/02, EU:C:2005:425) 50. pontjában foglalt egyértelmű feltételekkel. Ezért úgy vélem, hogy a Bíróság nem juthat arra a következtetésre, hogy a Törvényszék tévedett a megtámadott ítéletek 71. pontjában, amikor megállapította, hogy a meghatározás hiánya kizárja a hasonlóságot, és így fennáll a korábbi védjegy – jelen esetben a 3618857. sz. európai uniós ábrás védjegy – által érintett szolgáltatások és a bejelentett védjegyek által érintett áruk összetéveszthetősége.

99. Ezért úgy vélem, hogy a harmadik jogalpnak a 2314342. sz. egyesült királysági védjegy, a 2314343. sz. egyesült királysági védjegy és a 2330341. sz. egyesült királysági védjegy tekintetében helyt kell adni, és azt a 3618857. sz. európai uniós ábrás védjegy tekintetében el kell utasítani.

⁵⁴ Lásd a megtámadott ítéletek 34. pontját.

V. Véggövetkeztetés

100. A fenti megfontolások fényében azt javaslom a Bíróságnak, hogy a következőképpen határozzon:

- utasítsa el az első jogalapot, mint részben megalapozatlant, illetve mint részben elfogadhatatlant;
- adjon helyt a harmadik jogalapnak a 2314342. sz. egyesült királysági védjegy, 2314343. sz. egyesült királysági védjegy és a 2330341. sz. egyesült királysági védjegy tekintetében, és erre tekintettel helyezze hatályon kívül az Európai Unió Törvényszékének 2017. december 6-i Tulli Allan Burlington kontra EUIPO – Burlington Fashion (Burlington) (T-120/16, EU:T:2017:873), Tulli Allan Burlington kontra EUIPO – Burlington Fashion (BURLINGTON THE ORIGINAL) (T-121/16, nem tették közzé, EU:T:2017:872), Tulli Allan Burlington kontra EUIPO – Burlington Fashion (Burlington) (T-122/16, nem tették közzé, EU:T:2017:871) és Tulli Allan Burlington kontra EUIPO – Burlington Fashion (BURLINGTON) (T-123/16, nem tették közzé, EU:T:2017:870) ítéletét;
- utasítsa el a harmadik jogalapot a 3618857. sz. európai uniós ábrás védjegy tekintetében;
- az ügyeket utalja vissza a Törvényszék elé;
- a költségekről jelenleg ne határozzon.